

Ladislav Babić

Rusija vs Ukrajina u namještenoj utakmici

"Rat je otac svemu, svemu kralj: jedne je izneo kao bogove, druge kao ljude, jedne je učinio robovima, druge slobodnima",

kaže Heraklit, misleći općenito na promjene izazvane vječitom borbom suprotnosti u prirodi i društvu. Čak i kad doslovno shvatimo navod iz cijelovite izjave – a što ćeš zaoštreniju borbu suprotnosti među ljudima od rata i društvenih promjena koje izaziva – bilo je isuviše vremena za sagledavanje koga je iznio bogovima, a koga ljudima i robovima. Eto, u stoljeću (tisućljeću) koje smo dočekali s toliko nade u ljudsku pamet i humanizam, bog Mars i nadalje krstari planetom. Svejedno mu o kojem stoljeću i o kojim ljudima se radi, on siječe i žanje, žanje i siječe, njegova žetva ne prestaje milenijima. Pa kao što žetelac to više ne čini primitivnim srpom, već digitaliziranim kombajnom, tako se i bog rata svako malo modernizira, u čemu mu ljudski rod nesebično pomaže. Prije no nastavim, pogledajte [video isječak](#) od par sekundi, želite li shvatiti o čemu pričam.

Tko u uplakanoj gospodi vidi *Ukrajinku*, sasvim je u krivu. Iz slika i videa ne može se više zaključiti, no da se radi o shrvanom, uplašenom, i bespomoćnom ljudskom biću s bilo koje točke zemljine oble, biću jedino svijesnu da je stigao *gospodar života i smrti* po svoj danak, a ono jedino što ima dati je svetinja nad svetnjama, najvažnije čime raspolaže, od čega se boji rastati – svoj vlastiti život. A *Onaj* u kojega se bespomoćna, raspamećena žena uzda tražeći pomoći i zaštitu, nije tokom cijele ljudske povijesti pomogao baš ni jednom jedinom ljudskom stvorenju. No, da – zaista se radi o jednom iz mirijade slučajeva tijekom ljudske povijesti, ovaj put o ratu između *Rusije i Ukrajine*, o ruskoj agresiji na svoju susjedu, nekoć članicu bivše, zajedničke države. Kao što ne možete od emocijama shrvane gospode očekivati objektivnu analizu zbivanja na koja ona ničim nije utjecala (sem, moguće, tihom izbornom podrškom svojim vođama, nesvjesna – kao i oni s druge strane fronte – kamo to vodi), tako se od analitičara zbivanja očekuje da priguše svoje osjećaje u pokušaju davanja objektivne slike stanja, i njegova uzroka. Težak zahtjev, s obzirom na predrasude utkane u gotovo svakoga od nas, a posebno one o „*pripadnosti*“ ovom ili onom ljudskom krdu, zaboravljujući da *Gospodin* nije stvarao krda, već ljudska stvorenja, poput gospođe iz videa. Svi smo mi *ona*, gdjegod u prostoru i kad god u vremenu tijekom ljudske povijesti se nalazili, a njena sudbina je i naša, potencijalna ili aktualna. Bezbrojni analitičari – često podmetnuti medijima od vlasti – nastoje interpretaciju krajnjih evolucijskih mediokriteta zauzetih oko vlastitih interesa, podastri javnosti. Rijetko tko od njih, većinom neupoznatih sa činjenicama ili ih svijesno zamećući kako ne bismo upoznali cijelovitu sliku uzroka i posljedica, zaista nastoji prikazati pravu sliku stvari, već se poput *babe Vange* bave fantastičnim hipotezama u koje, moguće, ni sami ne vjeruju. Jer, rat nikada ne započinje prvim pucnjem. One koji ne rezoniraju s induciranim osjećajima krda, oni – a napose njihovi vode – ekskomuniciraju raznoraznim verbalnim (a nerijetko i nasilnim) sredstvima, kao izdajnike, renegate, plaćenike, sluge „*naših neprijatelja*“, a najgora objeda koja se može srušiti na njih je da su „*komunjare*“ – kako već nazivaju komuniste, apsolutno neupoznati što u svojoj suštini komunizam, socijalizam (što oni izjednačavaju) i sljedbenici ovih humanih ideologija znače. Daklem, počnimo.

Činjenica jeste da je *Rusija* izvršila agresiju na svoju susjedu, čin koji ne bi smio biti legitiman u međuljudskim (međudržavnim) odnosima, no ipak je tako već vijekovima. To je jedino u čemu se svi slažu, mnogi držeći iza leđa ukrštene prste. Većina razmatranja, međutim, su najobičnija bulažnjena nekompetentnih osoba, ili pak itekako kompetentnih za zavođenje i zbijanje javnog mnijenja oko teza odgovarajućih vlastima. Počnimo s tvrdnjama bliskima našoj nedavnoj prošlosti. Da situacija u *Ukrajini* navodno nalikuje onoj u kojoj se nalazila *Hrvatska* devedesetih godina. No, evo što kaže analitičar portala [geopolitika.news](#) u članku „*Usporedba Ukrajine s Hrvatskom 1991. potpuno je pogrešna*“:

„Bit će još radikalniji kada je riječ o navedenoj i netočnoj usporedbi. Zašto u tom smislu *Ukrajinu* ne bismo mogli usporediti s Jugoslavijom s obzirom na gore opisani multietnički i multikonfesionalni sastav njenog stanovništva? Dakle, postojala je 25 godina nezavisna *Ukrajina*, SFRJ, istina, duplo više ali je bit u nečem drugom: srpski predsjednik Slobodan Milošević je krajem 80.-ih pokrenuo procese i poteze koji su doveli do pokušaja centralizacije i preuzimanja nadzora nad središnjom vlasti u Beogradu i JNA. Pokrenuo je niz revolucija (tzv. jogurt revolucija) diljem zemlje (slomio i autonomije Kosova i Vojvodine) u pokušaju uspostave majorizacije većinskog naroda nad drugima. Hrvatska i Slovenija tj. njihove političke odnosno partijske elite bile su primorane reagirati jer se nisu željele složiti s nasilnom promjenom

dotadašnjeg stanja u SFRJ, pripremanim promjenama ustava zemlje i uvodenjem načela građanske države koje bi rezultiralo majorizacijom većinskog srpskog naroda nad drugima. Nisu li u tom segmentu Hrvatska i Slovenija bile sličnije regijama Donjeck i Lugansk na istoku Ukrajine koje se nisu željele pomiriti s nasilnom smjenom, to treba jasno reći, dotadašnjeg demokratski izabranog predsjednika Janukovića, kojeg je, kao takvog, priznavao i sam Zapad? Nakon njihovog odbijanja priznavanja nove vlade u Kijevu, uspostavljene klasičnim državnim prevratom (on se redovito pravda željom za uspostavu demokracije ali je u svojoj biti klasično revolucionarno tj. izvaninstitucionalno preuzimanje vlasti) uslijedila je ukrajinska protuteroristička operacija koja se zbog snažnog otpora pobunjenih proruskih regija ubrzo pretvorila u široku vojnu operaciju i klasični rat.“

Hrvatskim kvazidomoljubima, kojima je „*domoljublje*“ blokiralo više moždane funkcije, ovo se nikako ne uklapa u njihov interesni pogled na stvari.

Druga, često isticana teza je, da ruska agresija na *Ukrajinu* ničim nije izazvana. Sasvim površan i pogrešan pogled na zbivanja. Pisao sam na Facebooku još prije agresije:

Nema nikakve diskrepancije između ruskog priznanja dviju republika, i dalnjeg pozivanja na diplomatsko rješenje krize. Rusija naprsto pojačava pritisak na Zapad, koji - ili glup (što je malo vjerojatno), ili zbog vlastitih interesa - ne odustaje odbijati dva fundamentalna zahtjeva Rusije:

- *da se NATO preko Ukrajine ne približava ruskim granicama, što je uostalom bilo i obećano Gorbačovu*
- *da Ukrajina povede pregovore sa dvije pokrajine s većinskim russkim stanovništvom, što je jedna od stavki sporazuma iz Minska*

Ukrajina je to odbijala, pod izgovorom da to ne želi učiniti kad su ruske trupe na njenoj granici (s ruske strane!) - odbijanje koje predstavlja nepridržavanje sporazuma. Zapad, sa svoje strane, krši usmeni dogovor s Gorbačovom. Putin pojačava pritisak, a Zapad - do grla umiješan u događaje na Majdanu (državni udar) - misli da će moći sankcijama ostvariti svoje interese, ne vodeći računa o russkim. Istina, priznavanjem nezavisnosti dviju republika Putin se doveo u tešku situaciju, jer to teško može povući, bilo kakvom se diplomacijom koristeći. Da to učini, u russkim bi očima izgledao kao izdajnik - što si ne može dozvoliti. Krim je ovdje posebni problem, no trenutne napetosti nisu nastale zbog njega. Već samo ponašanje Zapada koji prijeti i primjenjuje sankcije (što i njemu može škoditi, a Rusija će se okrenuti drugim partnerima; primjerice, plin mogu prodati kome žele, po daleko konkurentnijim cijenama nego će Zapad biti prisiljen plaćati Amerima), istovremeno govoreći da neće ulaziti u oružani sukob sa Rusijom (bar znno pameti na djelu, jer bi u protivnom sve vodilo trećem svjetskom ratu!), pokazuje i dokazuje da su Ukraineri tek sitniš u ostvarivanju zapadnih (i russkih, ali prvenstveno zapadnih) interesa. Još će se oni tući po svojim blesavim glavama, kad uvide kuda ih je dovelo povjerenje prema Zapadu i NATO paktu!

Što upravo ovaj čas i čini zaluđeni *ukrajinski predsjednik* (inače komičar, bez ikakvog relevantnog iskustva i kvalifikacija u politici), *tražeći pregovore* s Rusijom, u času kad mu je iz guzice u glavu stigla misao da ljudi zalud ginu, a *Ukrajina* je pred slomom! Istovremeno jaučući,

ne shvaćajući da je *Zapad* (*Amerika* prvenstveno) na najjednostavniji način postigao ono što nije desetljećima mogao oružjem. Diskreditaciju *Rusije* pred svjetskom javnošću i eliminaciju njenu iz niza međunarodnih organizacija, sankcijama koje će i *Zapad* pogoditi, ali ponajmanje *SAD*. Sad samo što klečeći – istovremeno moleći pregovore – ne kumi svoje zapadne kvazi saveznike:

"Poput Drugog svjetskog rata, rekli ste nikad više, ali evo ga opet i ne činite dovoljno da odgovorite... Siguran sam da ovo vidite - svi vi, cijela Europa. Ali ne vidimo baš što mislite učiniti u vezi s tim, kako ćete se braniti kada tako sporo priskaćete u pomoć Ukrajini"

Njemu, i velikom dijelu svjetske politike, nije pri umu ono što su pokojni mirotvorac *Ivan Supek* sa svojim idejnim drugovima širom svijeta, svojim životom i djelima još davno - u „[Dubrovačko-Philadelphijskoj izjavi](#)“ javno pročitanoj 21. maja 1976. godine u *Philadelphiji* (*SAD*) na humanističkom „*Kongresu svjetskog jedinstva*“ - upozoravali:

„Potvrđujemo da nikada prije ljudi nisu bili tako neraskidivo spojeni zajedničkom sudsbinom kao danas. Ali kakva je to zajednička sudsina? Čovječanstvu prijeti potpuno uništenje nuklearnim ratom i rastuća opasnost od ekonomskog kolapsa uzrokovanog utrkom u naoružanju. Za milijune, osnovne potrebe hrane, odjeće, skloništa, zdravlja, slobode, ljudskih prava i obrazovanja nisu zadovoljene. A ove potrebe su sve više pogoršane kontinuiranom populacijskom eksplozijom. Još jedna prijetnja dolazi od naše zloupotrebe okoliša. Štoviše, ove probleme je nemoguće riješiti u sadašnjim okvirima političkih struktura. S druge strane, postoji znanstveni i tehnološki napredak, s mogućnostima o kojima se do sada nije ni sanjalo, za oslobađanje ljudi od siromaštva, gladi, prava i obaveza, a za očuvanje našeg lijepog svijeta trenutno se razvija. U velikoj mjeri nego ikad prije, vrijednost za stvaranje smislenog života za sve ljude, zajedno sa sredstvima da se on ostvari, danas postoji.“

Izjavu su sastavili 1974. godine u *Dubrovniku* *Ivan Supek*, *Philip Noel-Baker* (prvi predsjednik *Odbora UN za razoružanje*, nobelovac za mir), *Ava Helen Pauling* (američka aktivistica za mir i ljudska prava), *Linus Pauling* (dvostruki nobelovac, za kemiju i mir), *Aurelio Peccei* (predsjednik *Rimskog kluba*) i *Sophia Wadia* (indijska spisateljica), a danas ta humana etička načela - koja uostalom već postoje i u mnogim deklaracijama o pravima čovjeka ([„Opća deklaracija o ljudskim pravima“](#), [„Helsinski završni akt“](#),...) a „pojela ih maca“ – nastoji zalud obnoviti šaćica suvremenih humanista. Uostalom, što su svjetski političari doli šaćica ljudskog jada, interesno potkoženih, nemajućih ikakvu vezu s filozofijom humanizma i njenom primjenom. U času kad nuklearna velesila prijeti čak i upotrebom svojih nuklearnih potencijala (koje su *SAD* već i primijenile u praksi!), što li je zazivanje vojne intervencije nego poziv na kolektivno samoubojstvo? Neki mediji samo što ne zazivaju treći svjetski rat („*Ne znam kojim će se oružjem voditi treći svjetski rat, ali znam da će se četvrti voditi kolcima i kamenjem*“, *Einstein*) pišući: *“Turska je članica NATO-a, a turski mediji tvrde da je raketom pogoden njihov brod”*. Prema *NATO*-vim standardima, napad na jednu članicu automatski generira vojni odgovor cijelog saveza. Naravno, da je vijest i točna, jedan incident ne znači i napad na članicu *NATO*, ali povijest govori da se oni (pravi ili namješteni) mogu iskoristiti kao povod ratovima. Sjetite se samo namještenog incidenta kojim je *Hitler* pravdao napad na *Poljsku* (početak najstrašnijeg rata u povijesti), ili izmišljenog izgreda u *Tonkinškom zaljevu* korištenog za eskaliranje *vijetnamskog rata*. Jesu li svjetski pitekantropusi uopće svjesni što bi značio globalni sukob *Rusije* i *Zapada*? Zvečkanje oružja prigušuje glas razuma. Dobro kažu neki hrvatski analitičari i političari, da u

ratu nema pobjednika, samo... Nisu li nas do sada uvjeravali da je *Hrvatska* pobjednik u ratu sa *Srbijom?* *Mladen Delić*, uzviknuo bi "ljudi, pa jeli to moguće?!", a ja samo kažem da u *Hrvatskoj* (i na cijeloj planeti) ne žive samo idioti. Nažalost, čini se da su ipak u većini! Da budem jasan, apsolutno ne pravdajući rusku intervenciju. *Rusi* će na teži način postići ono što su htjeli pregovorima, a nailazili na gluhe uši ukrajinskih vlasti, i ne tako gluhe uši *Zapada* koji je zazivao aktualno rješenje, kao (po sebe) jeftini način diskreditacije i dovođenja *Rusije* na rub privredne propasti:

- *NATO se neće proširiti na Ukrajinu*
- *umjesto tražene neutralnosti Ukrajine, sada će ona biti lišena i svog naoružanja*
- *umjesto pregovora između središnjih ukrajinskih vlasti i dviju odmetnutih pokrajina s većinskim russkim stanovništvom, o nekoj vrsti autonomije unutar države, sada one postaju sastavni dio Rusije*

Osvrнимo se sada na tvrdnju da je *Rusija* bez ikakvog povoda, neizazvana izvršila agresiju na *Ukrajinu*. Pisao sam i ovo:

Slušam komentare tipa: "neke članice NATO-a (misli se prvenstveno na baltičke zemlje), koje se osjećaju ugroženima, imaju pravo sazvati savjetovanje NATO-a". Rusija je dugo upozoravala Zapad i NATO da se ne širi do njenih granica, ali je sve to ignorirano. Ne pravdajući rusku agresiju, samo da primijetim kako se drugi imaju pravo osjećati ugroženima, a Rusija - čini se - ne!

U kontekstu rečenoga često se *Putina* uspoređuje s *Hitlerom*, što je samo još jedna iz arsenala floskula kojima se utječe na javno mnjenje. Analitičar *Branimir Vidmarović* [veli](#) za *Dnevnik Nove TV*:

"Hitler je imao drugačije ciljeve i bio je motiviran drugim razlozima. Rusija ne pokušava uspostaviti ruski imperij, ona je sada motivirana konkretno sigurnosnim strahovima, principima, crvenim linijama, Rusija nema nikakvu doktrinu kojom mrzi ili proglašava neki narod manje vrijednim"

Tek toliko da se vidi postojanje trijeznih, doduše manjinskih glasova koje se ne može ušutkati. Na tragu istine o povodu *Rusije* za agresiju je i „*Radnička fronta*“ (RF) sa Katarinom Peović (već [demoniziranom](#)), kao svojevremeno i Vesna Pusić glede „*Deklaracije o domovinskom ratu*“, koja je jedina ostala suzdržana u izglasavanju saborske deklaracije (*Sabor* šanca neobavezujuće deklaracije po mjeri umrtvljenih zastupničkih mozgova, sve po spisku). Dajući i jasne [amandmane](#) (neprihvaćene, naravno) na nju, dok RF u svojoj [izjavi](#) jasno kaže da „*nedvosmisleno osuđuje napad Rusije na Ukrajinu*“, ali i:

„Dok za rusku agresiju i napad ne može biti opravdanja jer je riječ o odgovoru koji nije razmjeran onome što je do njega dovelo, do ovih nesretnih događaja ipak nije došlo "neizazvano" i "bez ikakvog razloga", kao što to tvrdi dio propagande zapadnih medija i političkih elita, kao i Deklaracija o Ukrajini koju je izglasao Hrvatski sabor. Činjenica je da je do ovog katastrofalnog razvoja situacije došlo nakon višemjesečnih provokacija i usijanih izjava i poteza koji nisu dolazili samo s ruske strane, nego itekako i od strane SAD-a, NATO-a i

Zapada, što je sve samo kulminacija višedesetljetne i višegodišnje ekspanzionističke politike Amerike i NATO-a. Na kraju hladnog rata, Zapad i NATO su obećali Rusiji da se neće širiti dalje na istok. Taj je dogovor vrlo brzo prekršen, a SAD su u 1990-ima od Rusije napravili svoju banana-državu, gdje su po volji postavljali predsjednike, provodili doktrinu šoka i privatizacije i naštetili ruskoj ekonomiji i kvaliteti života u Rusiji. To je rezultiralo dolaskom Putina na vlast i s vremenom novim zahlađivanjem odnosa između Rusije i Zapada. SAD i Zapad su u Ukrajini 2014. aktivno podržavali i orkestrirali državni udar u kojem je nasilno i protuzakonito s vlasti zbačen korumpirani, ali na izborima regularno izabrani, predsjednik Janukovič, nakon što je između ekonomski ponude EU i Rusije izabrao onu daleko izdašniju – rusku. To je isprovociralo rusku manjinu na istoku Ukrajine i Rusiju te je završilo pobunom u Donbasu uz rusku podršku te ruskim zauzimanjem Krima protivno međunarodnim zakonima.“

„Veliki“ analitičari – a prvenstveno Zapad kao cjelina i NATO kao njegova udarna pesnica – uglas laju protiv ruske agresije na Ukrajinu (koju svakako treba što prije zaustaviti, prvenstveno zbog „bakica“ iz videa s početka teksta), a desetljećima samo kabinetski mijauču o, kako kaže RF:

„Potpuno je jasno, kako je već navedeno, da se ruska invazija na Ukrajinu i prekrajanje granica može samo nedvosmisleno osuditi, no licemjerno je pritom ne zamijetiti, kako to „zaboravljuju“ zapadne političke elite i mediji, da ovakvoga zgražanja nije bilo oko Iraka 2003 ili Libije 2011, kada su Amerika i zapadne zemlje ilegalno napadale svoje suparnike ili za još uvijek trajuće invazije američke saveznice Saudijske Arabije na Jemen. Isto tako, indikativno je da nitko ne prosvjeduje protiv višedesetljetne, po međunarodnim zakonima ilegalne, okupacije od strane američke saveznice Izraela u Palestini, niti je pitanje prekrajanja granica bilo tako sporno kad je uz pomoć SAD-a stvoreno Kosovo (premda nakon dugogodišnjeg Miloševićeva terora nad Kosovarima). Također, pitanje prekrajanja granica nikome na Zapadu nije sporno kad se zaziva, više ili manje otvoreno, odcjepljenje Tajvana, Hong Konga, Tibeta i Xinjianga od Kine!“

Dodajmo tome očita kršenja ljudskih prava u [Guantanamu](#), gdje zatvorenici desetljećima čame bez podizanja optužnice, ili [Assangeovog slučaja](#) koji se godinama ne razrešava. Ima li kvazimoralna i kvazidemokratska „vertikala svjetske politike“ ikakvih kompetencija nametati svijetu svoje stavove, prije no počisti smeće u vlastitoj kući? Sasvim je jasno da je ruska agresija prije po mjeri Zapada i njegovih pudlica (uključujući države regije) koji se kunu u nepostojeću zapadnjačku demokraciju (od koje je ruska još i gora, svakako), negoli samih baćuški, jer će prispomenuti imati najviše koristi od nje, dok će Rusi samo dobiti ono što im nije dano pregovorima, a što se tiče više no [kilavih sankcija](#) – okrenut će se istoku, Kini, Iranu i inim državama. Francuski ministar financija Bruno Le Maire

„rekao je u petak da postoji opcija isključivanja Rusije iz globalnog sustava plaćanja SWIFT, ali da to smatra krajnjim sredstvom. Sjedinjene Američke Države i Evropska unija odlučile su da neće izbaciti Rusiju iz SWIFT-a u sklopu novih sankcija protiv Rusije zbog invazije na Ukrajinu. Međutim, to bi se pitanje moglo kasnije razmotriti, kazao je u četvrtak američki predsjednik Joe Biden. - SWIFT je posljednje sredstvo, ali je jedna od opcija koja ostaje na stolu - rekao je Le Maire novinarima uoči sastanka u Parizu sa svojim kolegama iz zemalja eurozone. Uoči istog sastanka, njemački ministar financija Christian Lindner rekao je da su "sve opcije na stolu" uz

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0937
Publisher online and owner, Prof. Dr & Dr. Honoris Causa Sabahudin Hadžalić and Peter Tase, MBA

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

one koje su već dogovorene. - Prve sankcije su nametnute Rusiji. One štete ruskom narodu i ozbiljno će blokirati rusku ekonomiju - rekao je.“

Dakle, ekonomski sankcije nisu usklađene s težinom ruske agresije, što *Zapad* neprekidno deklarativno ističe (mnogo toga ostaje na stolu, valjda do smaka svijeta), a pitanje zašto, odgovor nije, moralniji, i objektivniji ljudi ni ne postavljaju – jer je odgovor jasan. Kapitalističkom *Zapadu* naprsto ne odgovaraju!

Dok veliki dio svijeta urla, kao dobro izdresirana navijačka skupina, da zaključim. Zbivanjem koje je u tijeku svi su nešto dobili, sem *Ukrajine* koja je gubitnik. *Rusija* ono što nije mogla pregovorima, *Zapad* barem trenutačnu ekskomunikaciju *Rusije* iz svjetskih ekonomskih tokova, a *Ukrajina* će pristati na ono što pod vodstvom komičara - pretvorenom u tragičara - koji je očaravao nekoć živu (sad već dobrim dijelom mrtvu) publiku - nije htjela, bezglavo, udvornički i bespogovorno pristajući na zapadnjačku manipulaciju. Mene, kojeg nije briga za hrvatska, srpska, bošnjačka, ukrajinska, ruska, američka i ina krda, najviše tišti i boli najveći gubitnik politike evoluciono nezrelog čovječanstva. „*Bakica*“ sa samog početka teksta. Kao što kaže pokojni *Balašević*, u jednoj [piesmi](#), koju ni većina njegovih fanova ne shvaća:

*...Nisu krivci depresivci, lude i psihopate,
što su rušili pa sada nama nude lopate. Krivi smo mi.
Nisu krivi sedativi što ih nisu sputali.
Sorry matori, krivi smo mi koji smo čutali...*

Ponovit ću na kraju jednu fantastičnu pretpostavku. Da se preventivno pobiju sve - baš sve - vlade i parlamenti (naime, njihovi članovi) svijeta, što bi izazvalo "svega" desetak tisuća žrtava, spasili bi se životi milijuna nevinih! Jasno, nema tko to učiniti, jer - narod je stoljećima dresiran da podnosi sve u ime kojekakvih pišljivih "svetinja", a da bi to učinili ljudi iz redova vladajućih, samo je za sanjati. Do [revolucije](#) koju će pokrenuti narod(i), osviješten(i) svojih pravih interesa, a ne ropskog služenja, trebat će još dugo čekati! Dotle će svjetom prevladavati pitekantropska politika toljage i diskurs „salonskog humanizma“, posve nedjelotvornog u praksi.

01.03.2022.g.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>